

PR' JEZER

Časopis za občino Jezersko

Lokalna novica
je kraljica

XVIII- ISSN 1854-7583
Oktober 2024

Številka 3

Drage Jezerjanke in dragi Jezerjani!

Letošnji občinski praznik smo posvetili svoji tradiciji in identiteti. S temi besedami sem nagovoril zbrane v dvorani Korotan: »Tam daleč na severu Ljubljane, kjer ločijo nebotični vrhovi Kamniških planin sončno Kranjsko od gorate Koroške, leži majhna deželica, čisto samosvoja, obdana krog in krog od visokih gora, Jezersko.« Tako sta pred skoraj 150 leti na začetek knjižice o naši dolini zapisala Igor Muri in Rudolf Andrejka. V čem se Jezersko /po starem »Svet Ožbolt Pr Jezer«/ razlikuje od drugih krajev? V čem je naša mala deželica tako posebna in samosvoja? Kaj je naša tradicija? Kaj določa našo identiteto? O tem se bomo spraševali in tudi okušali ob letošnjem občinskem prazniku.

Identiteta Jezerskega se je izoblikovala skozi stoletja življenja v tesnem stiku z naravo in težkim delom v gorskih pogojih. Prebivalci Jezerskega smo zato ponosni na svojo bogato kulturno dediščino in izjemne naravne lepote. Venec gora, ki dobesedno obkroža našo dolino, med katerimi izstopajo prepadne severne stene Kočne, Grintovca, Dolgega hrbta, Rinke, Bab in Skute, pod katero je še zadnji slovenski ledenik, bogastvo macesnovih, smrekovih in bukovih gozdov, ki se nižje v dolini prepleta s cvetočimi travniki in pašniki jezerskih kmetij. Voda, razkošje številnih izvirov in potokov bistre studenčnice in tudi jezerske slatine. Jezero, nekdanje mogočno ledeniško jezero, ki je kraju dalo ime, in sedanje Planšarsko, ki nas nanj spominja in privablja občudovalce od blizu in daleč. Kulturna dediščina se je izoblikovala v nenehnem boju za preživetje naših prednikov s trdo hribovsko naravo. Danes je to najbolj prepoznavno v poselitvi, arhitekturi in življenju na kmetijah. Še posebej je našo dolino zaznamovala tradicija planšarstva in ovčarstva, zgodovinske stavbe, kot so vse tri cerkve, Češka koča, Jenkova kasarna, Šenkova domačija in druge jezerske kmetije, ter ohranjanje tradicionalne arhitekture s še posebej prepoznavnimi lesenimi strehami.

Nematerialna dediščina vključuje jezik, našo »špraho«, legende, zgodbe ali še boljše »štore«, plese in pesmi, ki se prenašajo iz roda v rod. Dediščina se izraža tudi v spretnostih in znanju o naravi in

Župan Andrej Karničar / Foto: Gorazd Kavčič

gorah, ki ga prebivalci Jezerskega živimo in ohranjamo v gorništvu, smučanju in lovstvu, pa tudi v tradicionalnih prireditvah, kot so Ovčarski bal in različne kmečke igre.

Večji del jezerske zgodovine in naše dediščine je bil ohranjen v t. i. ustnem izročilu, po pripovednikih, ki so glasno premlevali življenjske dogodke vseh preteklih in takratnih časov. Redki so zapisi o jezerski dolini pred koncem 20. stoletja, ko je Andrej Karničar z izdajo Jezerskih štorij in Jezerske kronike otel pozabi mnoge zaklade naše doline.

Ko govorimo o naši identiteti, se ne moremo in ne smemo izogniti vprašanju: Kdo pa smo prebivalci te lepe in samosvoje dolinice? Ravno tako samosvoji? Odgovor je zelo preprost: Še bolj! To, da smo ponosni Slovenci, nikoli ni bilo nobene dileme. Kaj pa Korošci ali Gorenjci ali še hujše, Kranjci? Najraje samo Jezerjani, kot so nam rekli v starih časih, ko so še peš ali s konji hodili čez Fevčo v Tržič, čez Roblekovo planino v Korte ali skozi Belo v Železno Kaplo na Koro-

ško, ali še kasneje tudi skozi Kokro na Kranjsko. Kljub temu da nas tudi Korošci nikdar niso vzeli za čisto svoje, smo bili uradni del Koroške dežele do leta 1918, ko je bila podpisana Senžermenska pogodba, na podlagi katere smo ostali del slovenskega ozemlja in danes del nikoli formalno ustanovljene Gorenjske pokrajine.

Kaj pa danes? Kako poznamo jezersko dediščino in kako živimo svojo tradicijo? Bom odgovoril, kot odgovori naša kuharica Zefa na Ovčarskem balu: To pa različno! Na nekaterih področjih bolj, na drugih manj. Tako je življenje. Polno vzponov in padcev, na poti nenehnih prizadevanj in drobnih odločitev, ki zaznamujejo življenja posameznika in celotne skupnosti. Zato smo toliko bolj veseli in ponosni, ko je v naši dolini na novo zgrajena ali popravljena stavba v skladu z našo tradicijo, ko se postavi lep lesen plot, ko nova generacija z vizijo in elanom prevzema odgovornost gospodarjenja na kmetiji, ko živimo in ohranjamo vojo vero,

ko obnovimo razpadajočo kapelico, ko rože krasijo naše balkone in vrtove, ko otroška folklorna skupina spet pleše in navdušuje, ko naše ljudske pevke kljub premnogim križem in težavam še kar pojejo, ko se sliši pesem in poje harmonika, ko jezerska beseda še živi med nami in ko narečne Jezerske štorije še kar razveseljujejo naše obiskovalce, ko se jezersko-solčavska ovca še pase po naših travnikih, ko še znamo skuhati masunjek in »jezersk zos«, ko se kalijo nove generacije hribovcev, gorskih reševalcev, gasilcev, lovcev, smučarjev, sekačev, tesarjev, krovcev, mizarjev, kuharjev, turističnih delavcev, kovačev, igralcev, slikarjev, fotografov, pevcev, plesalcev, pisateljev in pripovedovalcev, ki vsak s svojim delom in življenjem najbolj živo kaže karakter naše doline. Hvala vsem vam za vaše napore in vaša prizadevanja za ohranjanje naše identitete. Posebna zahvala na tem področju velja Kulturno umetniškemu društvu, vrtcu, šoli, župniji in tudi vsem ostalim jezerskim društvom, ki delate z našo mladino in našimi najmlajšimi in nanje prenašate svoje in naše skupne vrednote.

Jezerjanke in Jezerjani se identificirajo z vrednotami, kot so vztrajnost, delavnost, povezanost z naravo, spoštovanje tradicij, solidarnost v skupnosti in gostoljubnost. Turizem, ki se je na Jezerskem razvil prav zaradi izjemnih naravnih vrednot, prav tako igra zelo pomembno vlogo v sodobni identiteti Jezerskega, saj kraj ohranja svojo tradicionalno podobo, hkrati pa se odpira novim vplivom in priložnostim.

Razmišljanje zaključujem z ugotovitvijo, da Jezersko premore bogato kulturno in naravno dediščino, ki ohranja in krepi mnoge tradicije ter oblikuje edinstveno identiteto Jezerskega in njegovih prebivalcev. Na nas je, da jo poznamo, spoštujemo, živimo, ohranjamo in prenašamo na naslednje rodove Jezerjanov.

Vaš župan Andrej Karničar

Svečanost na Jezerskem vrhu

ALENKA BRUN

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Kranj in Policijsko veteransko društvo Sever Gorenjska sta v sodelovanju z Občino Jezersko ob državnem prazniku, ob 33. obletnici osamosvojitvenih procesov in vojne za Slovenijo, organizirala spominsko svečanost pri spominskem znamenju na objektu nekdanje postaje mejne milice na Jezerskem vrhu. Svečanega srečanja v spomin na dogodke, ki so zaznamovali slovensko osamosvojitve na Jezerskem, se je udeležilo lepo število ljudi. K spominskemu znamenju so položili tudi venec. Povezovanje so zaupali Jani Jenko, slovesnost je pospremil tudi kulturni program, ki so ga soustvarjale članice domačega društva upokojencev s pesmijo in poezijo ter trobilni Kvartet policijskega orkestra.

Kot prvi je župan Andrej Karničar izrazil dobrodošlico vsem, ki so prišli, da se »skupaj spomnimo dogodkov, ki so se zgodili pred 33 leti«, kot slavnostni govornik in častni gost pa je na letošnji svečanosti prisotne nagovoril Huso Bakrač, nekdanji komandir Postaje mejne milice Jezersko in član PVD Sever Gorenjska. Ozrl se je na prehojeno pot,

Slavnostni govornik na Jezerskem vrhu je bil na tokratni spominski prireditvi Huso Bakrač. / Foto: Tina Dokl

delil spomine, ki so zanj kot aktivnega udeleženca v času osamosvajanja še zelo živi, in razmišljanja ter poglede na čas, ki ga živimo.

Občina Jezersko ima na svoji spletni strani (<https://jezersko.si/objave/58>) objavljene tri aktualne javne razpise, in sicer:

- 1. Javni razpis za dodelitev podpore mladim in mladim družinam pri reševanju stanovanjskega vprašanja v občini Jezersko v letu 2024**
- 2. Javni razpis za spodbujanje trajnostnega razvoja in urejenosti kraja v občini Jezersko v letu 2024**
- 3. Javni razpis za dodelitev pomoči za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja v občini Jezersko v letu 2024**

Rok za oddajo vlog za javna razpisa pod prvo in drugo točko je 18. 10. 2024, pod točko 3 pa 21. 10. 2024 do 12. ure.

Pr' jezer je priloga časopisa **Gorenjski Glas**

PR' JEZER (ISSN 1854-7583) je priloga Gorenjskega glasa o občini Jezersko. Prilogo pripravlja Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, Nazorjeva ulica 1, Kranj, urednica Alenka Brun, odgovorna urednica Marija Volčjak, telefon 04/201 42 00, e-pošta: info@g-glas.si, oblikovanje Matjaž Švab, priprava za tisk Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, tisk CC PRINT d.o.o., distribucija Pošta Slovenije, d. o. o. Pr' Jezer, št. 3, je priloga 80. številke Gorenjskega glasa, izšla je 4. oktobra 2024 v nakladi 410 izvodov, prejmejo jo vsa gospodinjstva v občini Jezersko. Občina Jezersko, Zg. Jezersko 65, Zg. Jezersko. Na naslovnici: Prikaz košnje po starem, KUD Jezersko / foto: Gorazd Kavčič

Prva javna razprava o celostni prometni strategiji

Občina Jezersko je uspešno zaključila prvo javno razpravo o pripravi Občinske celostne prometne strategije (OCPS), ki stremi k izboljšanju varnosti, dostopnosti in trajnostne mobilnosti za vse prebivalce ter obiskovalce.

MOJCA KOLIGAR, MM IBIS

Razprava, ki je bila prvega oktobra letos v dvorani Korotan, je pri občanah, ki so se vabilu odzvali in prišli, vzbudila zanimanje in so aktivno sodelovali pri iskanju rešitev in podajanju predlogov.

V sklopu razprave so se prebivalci seznanili z dosedanjimi analizami potovalnih vzorcev in zbranimi mnenji, ki so bila pridobljena preko intervjujev in spletne ankete. Ključne teme, kot so varnost v prometu, dostopnost javnih površin ter trajnostni razvoj prometnega sistema, so na razpravi obravnavali podrobneje.

KLJUČNI IZZIVI

Izpostavili so več ključnih izzivov, ki jih je treba nasloviti v prihodnjih fazah strategije.

Neprimerna vožnja kolesarjev in motoristov je že eden tovrstnih izzivov, ko se ob koncih tedna zaradi velikega števila obiskovalcev poveča tveganje za prometno varnost. Udeleženci so predlagali jasnejšo ureditev prometnega režima in izboljšanje infrastrukture za kolesarje in motoriste, da bi zagotovili varnost in nemoteno uporabo cest.

Kot drugi izziv so izpostavili varnost otrok v prometu. Starši še vedno raje izberejo vožnjo z avtomobilom, čeprav bi starejši otroci lahko v šolo prihajali peš ali s kolesom. Predlagane so bile izboljšave infrastrukture za varno hojo in kolesarjenje ter večja ozaveščenost o varnosti v prometu.

Pomanjkljiva infrastruktura za pešce ravno tako predstavlja velik izziv. Predvsem izven mestnega jedra pešci nimajo ustreznih poti, kar predstavlja nevarnost, zlasti v zimskem času. Tu so prisotni predlagali izboljšanje pešpoti in zagotovitev varnih ter udobnih povezav za vse udeležence v prometu.

Med ključne izzive celostne prometne strategije Občine Jezersko sodi tudi neprimerna vožnja motoristov. Predstavlja predvsem velik problem ob koncih tedna. / Foto: Gorazd Kavčič

ZAHVALA IN VABILO

Občina Jezersko se zahvaljuje vsem občanom za konstruktivno sodelovanje in podane predloge, ki bodo pomembno prispevali k oblikovanju končne strategije. Zbrane pobude bodo vključene v nadaljnje korake priprave OCPS, ki bodo predstavljeni v naslednjih fazah projekta.

Vabijo tudi vse prebivalce, da še naprej aktivno sodelujejo pri sooblikovanju prometnih rešitev in izpolnjujejo vprašalnik o prometu in javnih površinah ter označujejo problematične točke v prometu na spletni strani občine.

Program Svit skrbi tudi za zdravje Jezerjanov

ALENKA HAFNER IN SANDRA ZELKO, NIJZ OE KRANJ

Vsak državljan Slovenije z urejenim zdravstvenim zavarovanjem ob dopolnjenem 50. letu starosti na dom prejme vabilo k sodelovanju v presejalnem programu Svit, ki v Sloveniji deluje že 15 let. Ko vrne podpisano pristopno izjavo, prejme komplet za odvzem vzorcev blata na domu.

V priloženi ovojnici vzorce vrnete po pošti. Priporočamo oddajo pošiljke neposredno na okencu poštne poslovalnice, in ne v nabiralnik. V primeru pozitivnega testa na prikrito krvavitev v blatu boste napoteni na kolonoskopijo. Vabilo v program Svit boste prejeli vsake dve leti do dopolnjenega 75. leta starosti. Z rednim sodelovanjem v programu lahko raka de-

belega črevesa in danke z odkrivanjem in odstranjevanjem predrakavih sprememb preprečimo oziroma odkrijemo v zelo zgodnjem stadiju, kar pomembno vpliva na zdravljenje in kvaliteto življenja.

Skoraj 70 odstotkov primerov raka na debelem črevesu in danki lahko v programu Svit odkrijemo dovolj zgodaj, da onkološko zdravljenje ni potrebno.

V zdravstveni regiji Kranj smo ponosni, da smo prav Gorenjci v letu 2023 zabeležili najvišjo odzivnost (skoraj 69-odstotno) v Sloveniji. Sodelovalo je 64 odstotkov moških in 74 odstotkov žensk; želeno vsaj 70-odstotno odzivnost je doseglo deset od osemnajstih občin. Odzivnost Jezerjanov na vabilo pa je bila 58-odstotna. Sodelovalo je 55 odstotkov moških in 63 odstotkov žensk.

Tu, na Jezerskem, smo doma

Osrednja slovesnost v počastitev občinskega praznika je poudarila identiteto Jezerskega.

ANA JAGODIČ DOLŽAN

V le nekaj skromnih pisnih virih, ki opisujejo Jezersko zgodovino in tukajšnji življenjski slog, lahko zasledimo, da so to divjo, surovo in neprijazno pokrajino prvi prebivalci naselili že približno pred 1200 leti. In kjer so ljudje, se izoblikujeta svojstven jezik in kultura, je povedala Maja Lesar, predsednica Kulturno-umetniškega društva Jezersko, ki je na slovesnosti v dvorani Korotan s kulturnim programom dopolnilo županov nagovor ob praznovanju občine Jezersko. Amaterski igralci in drugi člani društva so pripravili tri prizore na podlagi zgodbe, ki jih je v knjigi Jezerske štorije ohranil pred pozabo nekdanji dolgoletni oskrbnik Češke koč Andrej Karničar, in sicer o košnji, golcariji in pocenciji.

Tradicijo prepevanja na Jezerskem, ki sega na cerkveni kor že iz sredine 19. stoletja, danes pa se nadaljuje in prenaša tudi v širši prostor, med drugim nadaljujejo Ljudske pevke Društva upokojencev Jezersko. Že skoraj tri desetletja pod vodstvom neutrudne Anice Jakopič obujajo in negujejo lepo navado ljudskega petja, je pojasnila Maja Lesar. Otroška folklorna skupina daje kraju živahnost in barvitost. Tu so se po bese-

Igrani prizori so spomnili na življenje Jezerjanov v preteklosti. / Foto: Gorazd Kavčič

dah scenaristke in voditeljice programa zvrstile številne generacije otrok; danes so ponosni starši članov skupine, ki je na slovesnosti nastopila pod vodstvom Irene Rupar ter ob spremljavi Saša Ga-

leta (s harmoniko). Nastopajoči so program sklenili skupaj z obiskovalci – s prepevanjem neuradne himne Jezerskega Oj mi smo pa tu, na Jezerskem, doma.

Letos so se v športno-rekreativnem vzdušju družili na Jezerskem. Na fotografiji predsednik PD Kranj Primož Černilec in generalni direktor HSE dr. Tomaž Štokelj. / Foto: Alenka Brun

Posodobitev energetskega sistema koč na Ledinah

Nadja Prosen Verbič iz službe za odnose z javnostmi in tržno komuniciranje Holdinga Slovenske elektrarne (HSE) nam je razložila, da so se v družbi lansko leto odločili, da njihova družjenja zaposlenih ali dneve HSE, kot jim pravzaprav rečejo, organizirajo v luči dobrodelnosti. K temu so jih spodbudile posledice katastrofalnih poplav. Odločitev je bila med zaposlenimi dobro sprejeta. Letos dobrodelno zgodbo nadaljujejo, našli so skupni jezik s Planinskim društvom Kranj, ki obnavlja Kranjsko koč na Ledinah, ter finančno podprli projekt sončne elektrarne s hranilnikom energij. »Nova sončna elektrarna ima moč 5 kW in hranilnik za 30 kW ur, moč, ki jo daje v omrežje, pa je 6 kW. Zadošča za eno planinsko koč, ki ima ves ostali sistem moderen, novo napeljavo, led luči, ki imajo manjšo porabo. Z njo smo samooskrbni,« je pojasnil Černilec in dodal, da brez pomoči HSE društvo tega letos ne bi moglo izpeljati, verjetno niti prihodnje leto ne. Omenil je še dobro sodelovanje in razumevanje samega procesa obnove koč tudi s strani Občine Jezersko. **Alenka Brun**

Kot vrv, ki nas povezuje

Ob 25-letnici Ustanove Sklad Okrešelj je na mednarodni dan gorskih reševalcev, 28. avgusta, izšel zbornik *Kot vrv, ki nas povezuje*.

ALENKA BRUN

Zbornik ob 25-letnici Ustanove Sklad Okrešelj, ki ga je uredil uredniški odbor v sestavi Andrej Karničar, Matej Kranjc, Dušan Polajnar, Franci Vrankar in Irena Mušič Habjan, je posvečen otrokom in svojcem smrtno ponesrečenih gorskih reševalcev in vsem, ki so v Skladu Okrešelj sodelovali v preteklosti in tudi zdaj srčno ter predano delujejo v njem. »Prijatelj ne bomo pozabili – naj bo knjiga spomin in opomin na minljivost življenja,« so zapisali na samem začetku zbornika, ki ga je izdala in založila Gorska reševalna zveza Slovenije.

Nesreča pod Okrešljem, ko se je med usposabljanjem smrtno ponesrečilo pet gorskih reševalcev inštruktorjev, se je zgodila junija 1997, spominsko ploščo so odkrili konec avgusta istega leta, dobro leto dni kasneje pa je svoje poslanstvo in delovanje začel Sklad Okrešelj. O vloženem trudu pri ustanavljanju ter o samem Skladu smo veliko izvedeli, ko so zbornik avgusta predstavili v dvorani Korotan.

Prišli so predsednik Gorske reševalne zveze Slovenije dr. Gregor Dolinar, predsednik Ustanove Sklad Okrešelj, že omenjeni Franci Vrankar, drugi soustvarjalci zbornika, svojci ponesrečenih gorskih reševalcev, gorski reševalci in drugi, ki so kakor koli povezani z gorskim reševanjem in Skladom Okrešelj. Predstavitev zbornika so popestrili glasbeni in pevski vložki, povezovanje so zapeli Radi Polajnar.

Nekaj uvodnih besed je prisotnim najprej namenil župan Andrej Karničar, tudi član uredniškega odbora. Začel je z besedami, da bi vsi – z njim vred – najraje videli, da danes Okrešelj ne bi bil to, kar je. »Da bi bil še vedno neka romantična krnica pod stenami, ampak ne moremo zavrteti časa nazaj. Zato je prav, da se spominjamo, da se ob vsaki obletnici zberemo na Okrešlju, da organiziramo spominska tekmovanja, srečanja in se jih udeležujemo.« Ni skrival ponosa, da so za predstavitev zbornika izbrali Jezersko. »Da smo blizu Okrešlja, Luke in Rada in ostalih fantov, ki so ob

Na fotografiji z leve proti desni: podpredsednik Planinske zveze Slovenije Martin Šolar, člani uredniškega odbora Dušan Polajnar, Franci Vrankar, Irena Mušič Habjan in Matej Kranjc, predsednik Gorske reševalne zveze Slovenije dr. Gregor Dolinar ter župan Občine Jezersko in tudi član uredniškega odbora Andrej Karničar / Foto: Gorazd Kavčič

priložnostih, ko so reševali ali se usposabljali za reševanje, izgubili največ, kar imamo: življenje.«

O tem, kako je 28. avgust postal mednarodni dan gorskega reševanja, je spregovoril dr. Gregor Dolinar. Tudi sam je poudaril, da si nihče ne želi, da bi se Okrešelj ponovil, ter razložil, kako jih je lansko praznovanje 25. obletnice opomnilo, da je četrto stoletje doba, ko spomini že začnejo bledeti, in zato je na pobudo Gorske reševalne zveze Slovenije ustanovil uredniški odbor, ki je začel pripravljati zbornik. Zahvalil se je tudi vsem, ki so kakor koli sodelovali pri skladu, in tudi tistim, ki so vložili veliko dela, da je ta zbornik nastal. Njega osebno so se najbolj dotaknila pričevanja otrok tistih, ki so v nesreči na Okrešlju izgubili največ.

»V 25 letih delovanja, skoraj 26, se je sklad trdno zasedel med reševalci. Je kot vrv, ki nas povezuje, in ljudje vedo, da ob najhujšem ne bodo ostali sami,« je med drugim delil svojo misel predsednik sklada Franci Vrankar, ki je ravno tako nagovoril občinstvo.

Sledil je krajši pogovor s člani uredniškega odbora. Svoje izkušnje in spomine je opisal Dušan Polajnar, ki je apri-

la 1989 postal prvi predsednik Sklada Okrešelj. Matej Kranjc je pojasnil, kako vesel je bil, da je bila pobuda za ustanovitev sklada sprejeta, in poudaril, koliko truda je bilo vloženega, da se je vse skupaj izpeljalo. Irena Mušič Habjan, ki je zbornik zbrala in uredila, pa je opis časovnice nastajanja zbornika zaključila s stavkom: »Take knjige si ne želimo, bilo bi bolje, da je ne bi imeli, a vseeno: sedaj je tu.« Franci Vrankar je bil jasen, da se bodo Okrešlja spominjali in se srečevali, dokler bo volja. Ugotavlja pa, da mlajše generacije ne sprejemajo te nesreče tako, ko oni gledajo nanjo. V nasprotnem primeru bodo pač iskali druge možnosti, da se je bodo spominjali. Ena je, da zveza postavi trajno spominsko znamenje vsem ponesrečenim gorskim reševalcem nekje v dolini, je povedal, seveda pa si želijo, da spominska slovesnost na Okrešlju ostane. Izvedeli pa smo še, da čeprav so otroci ponesrečenih večinoma odrasli, končali izobraževanje, imajo svoje družine in da ta trenutek štipendirajo le še enega otroka na Okrešlju ponesrečenega reševalca, v skladu aktivno razmišljajo o prihodnosti in se trudijo, da bi sklad preživel in deloval dalje.

Divji živalski svet na fotografijah

ALENKA BRUN

Na Jezerskem so ob Planšarskemu jezeru v sredini avgusta odprli fotografsko razstavo Pogled skozi objektiv – v divji živalski svet na Jezerskem in v okolici. Pod razstavljenimi deli sta se podpisala domačina Matej Podrekar in Rok Štirn. Odprtje je povezovala Maja Lesar, ki je

Avtorja razstave Rok Štirn in Matej Podrekar
/ Foto: Alenka Brun

občinstvu pojasnila, da je motivika fotografij sicer živalski svet, a tu ne gre za živali, ki jih lahko vidimo in srečamo na vsakem koraku, ampak se avtorja fotografij podajta na tako imenovani fotolov, na katerem v divjini prežita na trenutke življenja; tiste posebne, ki jih povprečni obiskovalec gozda in hribov verjetno zelo redko vidi ali doživi.

Matej Podrekar se je s fotografiranjem živali v naravnem okolju resneje začel ukvarjati pred dobrimi petimi leti. Svojo strast povezuje s potovanji, najraje pa se vrača v domače loge, kjer išče edinstvene trenutke divjih zveri. Tudi za Štirna je Slovenija za lovljenje izjemnih trenutkov narave idealna dežela. Njegovo fotografijo so prepoznali tudi v tujini, leta 2021 je postal naravoslovni fotograf leta.

Avtorja sta s svojimi fotografijami navdušila, razstava pa se je kasneje preselila »pod streho« Korotana, kjer je bila na ogled do sredine letošnjega septembra.

Uspešna lovska delovna akcija

Jezerski lovci so v okviru letošnjega letnega programa svoje družine pokosili in očistili približno dva hektara pašne površine na t. i. Staniču na nadmorski višini dobrih 1300 metrov. To opravilo lovška družina redno letno opravlja že več kot štirideset let.

FRANCE EKAR

FOTO: ARHIV LD JEZERSKO

Na območju t. i. Komatevra ima upravljalno-lovne površine Lovska družina (LD) Jezersko. Na severu mejijo na državno mejo z Avstrijo. Celotna meja, s katero meji LD Jezersko, poteka v dolžini 24 kilometrov. Poteka od Jezersko-Savinjskega sedla, preko Velike (Koroške) Babe, mejnega prehoda Jezerski vrh, Pristovškega Storžiča, Virnikovega Grintovca in preko vrhnjega dela Komatevra.

Na t. i. lokaciji Stanič je LD Jezersko leta 1979 postavila lovsko kočo z namenom za strokovno, aktivno in varno izvajanje lovskoupravljaljskega načrta. Je pa to območje v veliki meri izpostavljeno tudi dvodomni prostoživeči divjadi, ki dnevno in še posebej v letnih časih (poletje, zima) aktivno prehaja na Jezersko stran iz Avstrije in obratno. Ko se je postavila lovška koča, je družina opravila na tem območju števila očiščevalna dela, obnovila lovske naprave, preže, nekdanji krmišča. In eno izmed opravil je bilo tudi, da se je na »Staniču« očistila zaraščena velika, nekdanja pašna površina. Osnovni namen je bil, da se z »novimi« pašnimi površinami tudi tako poskrbi za kvalitetno prehranjevanje divjadi. Pa tudi s preventivnim namenom, da se na ta način zadrži

divjad na tem področju, da se tako tudi zmanjšujejo škode po divjadi na poljščinah v dolini.

Članstvo v visokogorski lovski družini združuje 55 delovno aktivnih in prizadevnih članov s poprečno starostjo članstva 49 let. Na »čakanju« za lovske izpite pa je skoraj deset kandidatov in kandidatov.

Na letošnji delovni akciji košnje in odstranjevanje zaraščeniosti sta se zbrali skoraj dve tretjini članov. Nekaterim pa so se pridružili tudi sinovi in vnuki. Za obstoj in nadaljnji razvoj lovstva na Jezerskem tako ni nikakršne skrbi. Lovci pa se tudi prizadevamo za obvladovanje vse bolj spremenjenih klimatskih razmer, visokih temperatur, topljenja in zgrinjanja snežno-ledeških površin, ki so se nekdanj ohranile čez poletje do zime. Vse več nevšečnosti imamo tudi z vse bolj množičnim agresivnim turizmom, pohodništvom po brezpotjih, pridobitniškim gobarjenjem, kar se vse odvija v največji meri po stečinah divjadi in uničuje mir v naravi, povzroča plašenje favne in uničevanje narave, flore. Po svojih močeh si LD Jezersko pri tej problematiki prizadeva in trudi, da bi dosegla kar najbolj kulturno naravovarstveno ozaveščanje obiskovalcev v občutljivi gorski naravi z nasveti, opomniki pa tudi neposrednimi opozorili.

Vse, kar je lepo

MIJA MUROVEC

Tak je bil naslov razstave, ki je bila postavljena v mesecu juliju 2024 v Medgeneracijskem centru v Korotanu. Ideja zanjo se mi je porodila na ustvarjalnih delavnicah, ki jih je lani jeseni organizirala Sanja Žagar. Poleg velikega števila otrok smo se jih udeležile tudi Mateja Karničar Šenk, Marta Miklaužič, Monika Jähne in Mija Murovec. Ugotovile smo, da smo amaterke, ki rade rišemo, in da imamo doma že kar nekaj svojih izdelkov. Vse štiri smo soglašale, da bomo svoje risbe, slike in izdelke razstavile. Zato sem stopila v kontakt s predsednico KUD Jezersko Majo Lesar, ki nam je dodelila termin v juliju. Potem je šlo zares. Same smo naredile izbor, kaj bomo razstavile, in veliko tega je bilo treba še uokviriti. Edino Monika je imela že vse svoje slike v okvirih. Jaz sem okvire dobila kar na razprodajah v trgovinah s pohištvom. So se kar prilegali slikam. Če se niso, slike niso šle na razstavo. Na dan postavitve razstave smo prinesle ves material in potem smo to s pomočjo Maje Lesar, Braneta Žagarja in Miha Karničarja lepo razporedile po razpoložljivih panojih. Kar je slik ostajalo, smo jih obesili v predverju. Ker je Katarina Truden naredila izredno opazne in lepe plakate, se je odprtja udeležilo okoli štiri-deset obiskovalcev. Poleg pohval slik smo jih navdušile tudi s »šmevci«, pecivom, obloženimi kruhki, penino in sokovi. Razstavo si je potem čez mesec ogledalo kar lepo število turistov in domačinov, saj je bila odprta v času uradnih ur TIC Jezersko. Veliko pohval se je nabralo v zvezku za mnenja. Med njimi so nam, ustvarjalkam, največ pomenile zabeleške znancev in prijateljev. Zadnji dan razstave je ujela tudi moja prijateljica Silva iz Lienza in napisala celo stran občudujočih vtisov. Večina obiskovalcev se je navduševala nad krpankami in slikami Martinega psa, nad Monikinimi tihožitji, nad

Na fotografiji od leve: Mija Murovec, Marta Miklaužič, Monika Jähne, Mateja K. Šenk / Foto: osebni arhiv

Matejinimi prizori iz narave in tudi nad pestrostjo mojih idej. Mateja Karničar Šenk je o svojih slikah napisala: »Tako kot se spreminja narava, se spreminja tudi naše dožemanje sveta. Že če primerjam svoja dela, so bili začetki bolj intenzivnih, močnih in temnih barv, sedaj pa se mi zdi lepša lahkotnost in svetlost barv, čeprav se to še ne odraža v slikanju. Vedno bolj mi je pri srcu minimalizem, lahkotnost in sproščenost.« Ob koncu naj se zahvalim za pomoč vsem zgoraj omenjenim, poleg tega pa še Občini Jezersko za finančno podporo, Olgi Tičar za pomoč pri izvedbi programa na odprtju in pa tistim, ki so bili v času razstave v TIC Jezersko in so pazili, da se ni kaj neprimerne dogajalo.

Predstavniki ServusTV Franz Fuks, režiser Bruno Baumann in Drejc Karničar / Foto: Alenka Brun

Dokumentarec o Grintovcih

V Županovem kotu so avgusta na velikem platnu predvajali dokumentarec z naslovom Kamniško-Savinjske Alpe in podnaslovom Mejni prehod na skrajnem jugu Avstrije. Dokumentarec je posnela avstrijska ServusTV v sklopu serije dokumentarcev Gorski svetovi (Bergwelten). Predstavi čudovito naravo in zgodbe omenjene divje in lepe gorske skupine, ki jo Jezerjani poenostavljeno imenujejo kar Grintovci. Dokumentarec je režiral Bruno Baumann in producirala avstrijska produkcijska hiša dreiD.at, posnet je v nemščini. V njem sodelujejo domača in avstrijska zveneča imena, ki so povezana z gorami, športom. med slovenskimi je tudi Bojan Križaj, dokumentarec omenja tudi Dava Karničarja, brat Drejc, ki v filmu tudi nastopa, pa se ga spominja. Prizorov z Jezerskega ne manjka. Župan Jezerskega Andrej Karničar je pred predvajanjem dokumentarca izrazil veselje, da bomo film lahko pogledali na velikem platnu prav na Jezerskem, Bruno Baumann, svetovni popotnik, raziskovalec, publicist, ustvarjalec filmov, se mu je med drugim zahvalil za vso podporo in koordinacijo, da je ekipa lahko tu delovala in snemala, s prisotnimi pa kot idejni oče ujete zgodbe na filmski trak delil, kako so ga te gore navdušile, da je film sploh nastal. **Alenka Brun**

Zanjo bo odslej vsak dan petek

Mariji oziroma Miji Kuhar, ki je bila delu na jezerski šoli predana več kot dvajset let, so ob odhodu v pokoj, na njen zadnji šolski dan, pripravili veselo popotnico, polno pristrčnih želja.

PETRA LOMBAR PREMURU

Na junijski zaključni prireditvi Podružnične šole Jezersko so učenci in sodelavke s simpatičnim programom v novo življenjsko obdobje pospremili dolgoletno učiteljico in vodjo šole Marijo Kuhar, ki jo večina pozna kar pod imenom Mija. V imenu cele skupnosti se ji je zahvalil župan Andrej Karničar, občani pa so jo v zasluženi pokoj pospremili z aplavzom. Scenarij ob prazničnem slovesu je pripravila Mojca Bajt.

»Le zakaj bi nekdo zapustil našo prelepo šolo, če to ni nujno potrebno?« so se spraševali otroci in ugotavljali, kdo se jeseni ne bo vrnil v jezerske šolske klopi. Ob namigih, da si je s pridnim delom to zaslužila, da ni učenka, je pa na mnogo učencih in v samem kraju pustila svoj pečat, da bo polna energije in idej vstopila v 3. življenjsko obdobje, ko budilka ne bo zvonila, ko ne bo šefa s čudnimi idejami in bo lahko v miru pekla palačinke za vnuke, so izluščili ime gospe Mije ter jo presenetili s povabilom na oder. Pred polnimi tribunami županovega kota so iz nje zvalili utrinke njene 40-letne učiteljske poti.

▣ Kdaj ste začeli delati na naši šoli?

Pred 29 leti sem bila tu dve leti, takrat sem učila vaše starše. Potem sem se vrnila pred 19 leti in od takrat sem ostala, do danes.

▣ Kateri razred ste najraje poučevali?

V svoji učiteljski praksi sem učila v vseh razredih, v času devetletke pa prvega in drugega razreda nikoli. Do letos, ko sem bila v podaljšanem bivanju. Najpogosteje sem imela četrty razred, kombinacijo četrtega in petega ter peti razred. To mi je bil največji izziv.

▣ Ali mogoče veste, koliko otrok ste v vseh letih učili?

(smeh) Malo sem gledala kroniko šole, povprečno je v zadnjih letih deset otrok več kot prva leta, ko sem prišla. Če pomnožim z leti, je to približno tisto, ampak to so seveda vsi otroci, cela šola, če štejem tudi odmore. (smeh) Začela sem na podružnični šoli v svojem doma-

Mija Kuhar / Foto: Petra Lombar Premru

čem kraju Šentjošt nad Horjulom, kjer je bilo približno toliko otrok kot danes na Jezerskem. Dve leti vmes sem učila v Kranju, kjer so bili številnejši razredi, pa več let v Kokri, kjer je otrok manj ... tako da, ne vem! Nisem preračunala.

▣ Potem je pa to naloga, da preračunate, ko boste upokojeni. (smeh, aplavz) Kaj vam je bilo pa pri vašem delu najbolj všeč?

Najraje sem vedno imela matematiko. Najbolj mi je bilo všeč delo z učenci, v razredu in izven razreda, na taborih, na dnevih dejavnosti.

▣ Kaj pa najmanj?

Birokracija.

▣ Kateri dogodki, povezani z vašim delom, so se vam najbolj vtisnili v spomin?

Kakšna nerodnost. Moja šibka točka je, da sem vedno pozabila fotoaparat, kadar smo šli na dan dejavnosti ven iz šole. Ali pa ko smo v šoli ustvarjali kaj takega, kar bi bilo vredno ovekovečiti s fotografijo, in sem se šele na koncu spomnila, da imam pripravljen fotoaparat, pa nisem slikala. Kadar sem bila z otroki, sem na to čisto pozabila.

▣ Kako se počutite zadnji dan med šolskimi otroki?

Tako sem vesela, ko vas poslušam, tako lepo požete! Vsega se tako dobro naučite, zato mi je kar hudo, ko vas zapuščam. Z veseljem bom prišla še na kakšno prireditev, če me boste povabili.

▣ Česa se najbolj veselite v prihajajočem času?

Da bom počela stvari, za katere sem imela do zdaj premalo časa.

Četita šolarjev s cvetjem je pristopila k mikrofону, iz vsakega razreda po eden je spregovoril:

»Gospa Mija, hvala za vaš trud, srčnost, razumevanje in pomoč pri nalogah. Čutili smo vašo naklonjenost do vseh nas in pristno željo, da bi nam posredovali, kar ste sami cenili. Vzemite si čas za lepe stvari, za vse, kar vas veseli! Učitelj ima tri ljubezni: ljubezen do učenja, ljubezen do učencev in ljubezen do združevanja prvih dveh ljubezni. Gospa Mija, vse dobro, sedaj petki ne bodo več najboljši dnevi v tednu. Vsi bodo!«

Mija Kuhar: »Hvala za tole popotnico. Zahvalila bi se rada tudi staršem, za svojo podporo svojim otrokom pri učenju in tudi podporo učiteljicam, da smo zmogle. Hvala lepa županu in Občini Jezersko, ker je imela vedno posluh za potrebe naše šole. Želim, da bo tako tudi vnaprej.«

Petošolci so bili na morju

V ponedeljek, 16. septembra 2024, smo se petošolci z Jezerskega odpravili v šolo v naravi. Šli smo v Savudrijo. Poleg nas so šli še učenci iz Preddvora in Kokre. Vožnja z avtobusom je bila zabavna in je hitro minila. Ko smo prišli do cilja, smo se razdelili po sobah. Vse dni v tednu smo plavali, se družili ob različnih dejavnostih in spoznavali morsko obalo. V šoli v naravi smo se zelo zabavali. Šli smo se med dvema ognjema, imeli smo orientacijo, veliko smo plavali, zadnji dan pa smo imeli modno revijo in ples. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo plavali. Z veseljem bi šla še kdaj v tako šolo v naravi. **Gaja Ančimer Karničar**

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo skakali v morje, polno klobučnjakov. Zadnji večer smo imeli ples in modno revijo. Vesel sem, ker sem usvojil srebrnega delfinčka. To šolo v naravi bi rad še ponovil. **Samo Rajšp**

Skupinska fotografija z morja / Foto: arhiv šole

V šoli v naravi smo se učili o tamkajšnji pokrajini in o življenju pod vodo. Videli smo hobotnico, ki je spustila črnilo. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo skakali med klobučnjake. V spominu mi bo ostal tudi zadnji dan, ko smo imeli modno revijo in ples. **Miha Tepina**

V Savudriji smo učenci proti učiteljem igrali med dvema ognjema in odbojko.

Ogledali smo si še delujoč star svetilnik, do katerega smo se vsi skupaj sprehodili. Všeč mi je bila vožnja z vlakcem. **Izak Dolinšek**

Veliko smo plavali in skakali v vodo. Imeli smo dobre učitelje in učiteljice. Igrali smo med dvema ognjema. Vsi obroki so bili zelo okusni. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo imeli orientacijski tek. **Patricija Meško**

Spremembe v novem šolskem letu

Pravijo, da je sprememba edina stalnica v življenju in novo šolsko leto je polno sprememb tudi v vrtcu. Poleg tega, da v najmlajšo skupino Žabice počasi prihajajo novosprejeti otroci ter da so najstarejše Žabice ponosno odkorakale med Račke, je letos prišlo tudi do kadrovske spremembe. Med Račke so tako sprejeli tudi Evo, ki je bila zadnja leta pri Žabicah, namesto nje pa je prišla nova sodelavka Blažka. V šolo v Preddvoru nam je pobegnil Jernej, njega pa je nadomestila Neža, ki nam je občasno pomagala že v preteklem letu. Otroci so se na spremembe zelo hitro navadili in lepo sprejeli novi vzgojiteljici. Tudi za letošnje šolsko leto imamo kot vedno načrtovanih veliko aktivnosti, rdeča nit bo »počutim se dobro«, v povezavi s tem so nam pomembni medsebojni odnosi, povezanost obeh vrtčevskih oddelkov, pa tudi skrb za zdravje itd. Poleg tega bosta prednostni nalogi tudi krepitev jezikovnega področja ter gozdna pedagogika. Želimo si, da bi vsi – otroci, starši in zaposleni – čutili, da so del skupnosti, ki skupaj raste, se uči in razvija. V tem šolskem letu se veselimo mnogih skupnih trenutkov in uspehov ter upamo, da bo geslo »počutim se dobro« postalo vodilo vsakdana za vse nas. **Urška Furlan, vzgojiteljica v skupini Žabice**

Postali smo šolarji

IRENA RUPAR, FOTO: ARHIV ŠOLE

Letos so prvič sedli v šolske klopi Ana, Maša, Klara, Ema, Aron in Gašper. Le kaj si bodo najbolj zapomnili s prvega šolskega dne?

Ana: Ko smo dobili rutko in balone.

Klara: Ker sta bila z mano ati in mami.

Ema: Ker smo jedli tortice in ker sem bila prvič v šoli in sem spoznala, kako je v šoli. Mi je bilo všeč.

Maša: Ker smo jedli tortice, ker so nam starejši šolarji peli in ker smo se zabavali.

Gašper: Ker smo dobili balone in smo se malo posladkali ter smo poslušali, kako so starejši peli.

če je bil vtis prvega šolskega dne lep, kakšna pa so torej pričakovanja prvotolcev v tem šolskem letu? Česa se bodo naučili v prvem razredu?

Klara: Naučila se bom pisati. Bomo tudi računali.

Ana: Naučila se bom pisati in brati.

Maša: Naučila se bom brati, učiti se, računati, plezati ter kaj o travniških junakih.

Ema: Veliko bom risala, veliko bomo plesali, peli pesmi, se zabavali.

Aron: Naučil se bom biti priden, biti pameten in biti dobre volje.

Gašper: Naučil se bom brati in delati domačo nalogo.

Beremo skupaj

MAJA LESAR, BIBLIOTEKARKA,
KRAJEVNA KNJIŽNICA JEZERSKO

V začetku letošnjega leta je pri Celjski Mohorjevi družbi izšla knjiga italijanske otroške klinične psihologinje in psihoterapevtke Paole Zanini Skupno branje gradi zaupanje s podnaslovom Kako skupno branje krepí povezanost med starši in otroki. Ta drobna knjižica me je spodbudila k razmišljanju o motiviranju za branje, zlasti staršev in drugih odraslih, ki smo odgovorni za zavedanje in dvigovanje bralne pismenosti otrok. Starši smo namreč prva in najpomembnejša oseba pri razvoju, ki ga otrok doseže na področju jezika in bogatenju besednega zaklada pred vstopom v šolo.

Skupno, glasno branje razumemo kot obliko socialne interakcije, ki lahko odraslim in otrokom pomaga pri sporazumevanju, interakciji, obogatitvi vezi in celo pri njenem utrjevanju. Pri tem posegamo po kakovostnih, izbranih besedilih in knjigah. Pomembna sta glas starša ter ritem in ton, jezik, dialogi s premori, bližina, ki omogoča očesni stik, intimnost, zaupanje ... vse, k čemur branje pripomore, med drugim okrepi tudi sposobnost in komunikacijsko moč odraslega ter jo kakovostno izboljša. In zato branje spodbuja zdravo navezanost otroka in obenem pomaga izboljšati sposobnosti starša za gradnjo medosebnih odnosov, v širšem smislu pa obogati njegovo znanje. Branje torej pomaga pri obvladovanju čustev in navezovanju stikov z drugimi. Različni raziskovalci poudarjajo, da to, kar se otrok skozi dobro interakcijo z materjo nauči v prvih mesecih, je temeljnega pomena za oblikovanje naše osebnosti. Avtorica se v knjižici naslanja predvsem na italijanske programe in raziskave, ki spodbujajo bralno kulturo in branje v družini. A tudi Slovenija ne zaostaja v tem segmentu. Ravno na pobudo knjižnic že vrsto let poteka vsenacionalna akcija Beremo skupaj, ki se začne 8. septembra, na mednarodni dan pismenosti, in poteka ves mesec vse do 7. oktobra, ko vstopimo v Teden otroka. Letos je Nacionalni mesec skupnega branja posvečen branju v javnem prostoru in poudarja pomen vidnosti knjig

Skupno, glasno branje razumemo kot obliko socialne interakcije, ki lahko odraslim in otrokom pomaga pri sporazumevanju, interakciji, obogatitvi vezi in celo pri njenem utrjevanju. / Foto: Alenka Brun

in drugih bralnih gradiv na javnih mestih. Branje v javnem prostoru ustvarja edinstvena okolja, ki navdihujejo in ustvarjajo skupnosti. Omogoča dostop do knjig in informacij izven običajnih prostorov branja. Omogoča pogovor in medsebojno učenje, s čimer se informacije in ideje širijo hitreje. Odpira vrata kritičnemu mišljenju, reševanju problemov, spoštljivi komunikaciji in

zersko, je zato prisotnost in dostopnost lokalne splošne knjižnice nujna. Ker govorimo o skupnem branju, ne moremo mimo vabila, ki naslavlja prav družine z otroki. V naši knjižnici s 1. oktobrom začnemo že 11. sezono bralno-spodbujevalne akcije Družinsko branje. Starši skupaj z otroki berejo izbrano gradivo, odgovorijo na vprašanja iz priložene brošure in si s kuponom prislužijo mo-

V novembru bo v knjižnici sklop delavnic Modra popotnica, ki prav tako spodbujajo in krepijo družinske vezi na področju branja, učenja, raziskovanja. Rdeča nit delavnic bo najslavnejši slovenski knjižni junak Kekec.

medsebojnemu razumevanju. Daje občutek varnosti in pripadnosti. Na ta način izboljšuje družbo, krepí demokracijo in gospodarstvo, spodbuja kreativnost in inovativnost.

Kje se potemtakem združita ta dva vidika spodbujanja navezanosti otrok in staršev pri skupnem branju ter javni prostor? V tem segmentu smo najmočnejše knjižnice. Za nas, uporabnike, je najboljša knjižnica tista, ki je nam najbližja. Slovenija je ena redkih držav na svetu, ki ima zelo dobro mrežo knjižnic. Za manjše, odročne kraje, kot je tudi Je-

tivacijsko nagrado. Knjižničarji smo namreč mnenja, da ima glasno branje veliko moč povezovanja in spreminjanja tako bralca kot poslušalca.

V mesecu novembru pa v knjižnici pripravljamo tudi sklop delavnic Modra popotnica, ki prav tako spodbujajo in krepijo družinske vezi na področju branja, učenja, raziskovanja. Rdeča nit delavnic bo najslavnejši slovenski knjižni junak Kekec. Vabila in več informacij o tem lahko dobite na spletni strani občine in Mestne knjižnice Kranj. Vabljeni v knjižnico!

Sanjavi Srečko

KSENJA MEŠKO DOLINŠEK,
ILUSTRACIJA: **UI**

V mehko postlani drevesni duplini je živel polhek Srečko. Njegovo najljubše opravilo je bilo sanjarjenje. Sanjaril je podnevi in ponoči. Čez dan je bolj ali manj dremal, kot to počno vsi polhi. Na noč pa se kar ni ganil iz svojega gnezda. Slonel je pri okencu in gledal zvezde. Kako rad bi poletel do njih! Najprej bi splezal na vrh drevesa, potem bi stegnil tačke in se zavil v puhast oblak, ki bi ga ponesel do zvezd. O, tam mora biti lepo! Plaval bi med srebrnimi lučkami, svetlikajočimi meglicami in lovil zvezdni prah. Ah, je vzdihoval in skoraj pozabil, da mu v trebuščku že pošteno kruli. V goste se je povabil kar eno nadstropje nižje, h košati gospe Veri. To je bila večerica, ki je ravnokar prijetno drnjohala. Srečkovo trkanje jo je kar vrglo iz postelje. Uh, pozabil sem, da ti ponoči spiš, se je opravičeval Srečko, ko ga je Vera skozi stisnjene zobe ozmerjala, da je bilo to že drugič v tem tednu. Misлил sem, če bi mi dala en lešnik, prosim, jo je pogledal z velikimi očmi. Vera je morala priznati, da je po svoje kar prijeten tale sanjavi polh. Tule imaš in še sam si pojdi iskat kakšnega. Pomlatil mi boš celo zimsko zalogo! je prhnila, mu porinila v naročje zajeten lešnik in zaloputnila vrata. Srečko je vedel, da ima Vera prav. A ni si mogel pomagati, tako rad je sanjaril! Ostali polhi so ga včasih dražili, da bo od samega sanjarjenja nekoč telebnil

na tla in takrat bo šele videl zvezde! Srečko pa je trdno verjel, da mu pot med zvezde ne uide.

Jesen je prinesla zimo, zima pomlad in Srečko je še kar sanjal o zvezdah. Še dobro, da je imel sosedo Vero, sicer bi mu pozimi trda predla. Neke tople junijske noči pa se je zgodilo nekaj čarobnega! Srečko je, kot po navadi, slonel ob drevesu. Nocoj je bila Luna čudovita v svojem polnem sijaju. Kaj bi dal za eno samo zvezdico! je vzdihnil polh. Takrat pa je mimo njega počasi priplavala drobna lučka. Malo je poblisknila, prav

kot to počnejo zvezde. Srečko ni mogel verjeti svojim očem! Še ena! je zašepetal. In tamle, še ena! Navdušeno je zasopihal, poskočil kot konjiček in se pogljal za zvezdicami. Celó noč je plesal z njimi v mesečini in vriskal od veselja! Cel gozd je bil poln drobnih pobliskavajočih zvezdic. To je bila najlepša Srečkova noč. Male zvezdice so opazili tudi ostali nočni pohodniki. Ti si res od sile, Srečko, tebi še zvezde pridejo nasproti! so se čudile živali. Le modra sova Huka je vedela, kdo so bile te nočne zvezdice. Veš mogoče ti?

Srečanje starejših v Železni Kapli

Na povabilo Občine Železna Kapla in županje Elizabeth Lobnik smo se člani društva upokojencev (DU) udeležili srečanja starejših občanov v Železni Kapli 10. avgusta 2024. Pridružili so se nam še povabljeni predstavniki DU Kranj in Predvdvor. Županja in občinski svetnik Gabrijel Hribar sta v svojem govoru pozdravila obiskovalce iz Slovenije in zaželela čim več sosedskega sodelovanja z obeh strani, tako v pomoči pri naravnih nesrečah kot tudi ob drugih prilikah. Srečanje je podobno, kot ga organiziramo pri nas za starejše občane. Po nagovoru županje, ki je povabljenim predstavila delo in dogodke v občini, smo prisostvovali maši, ki jo je daroval župnik Leopold Zunder v slovenskem in nemškem jeziku, pevski del maše je prispeval Lovski pevski zbor, v nadaljevanju pa so nastopili rogisti in glasbenik s starimi slovenskimi pesmimi. Na koncu so presenetili še s tombolo – vsaka vstopnica je namreč imela številko in izžrebavec je dobil praktično darilo. **Zinka Piskernik, foto: arhiv DU jezersko**

Uspešno tromesečje

ANICA JAKOPIČ

FOTO: ARHIV DU JEZERSKO

Veseli nas, da smo realizirali dejavnosti, ki smo si jih v Društvu upokojencev Jezersko zadali za tretje trimesečje.

TELOVADBA

S telovadbo smo nadaljevali v Korotanu vsak četrtek od 18. do 19. ure. Običajno je bilo prisotnih med 12 in 20 članov. To nam je povzročalo težave, ker je dvorana premajhna za telovadbo. V dvorani smo telovadili do konca maja, sedaj pa nadaljujemo na športnem igrišču. Upamo, da bomo spet lahko telovadili v šolski telovadnici.

POHODI

Ko nam je vreme dopuščalo, smo šli na pohod. Izvedli smo več krajših pohodov: do Planšarskega jezera, stare cerkve, smučišča, kisle vode. Prepričani smo, da se bo zaplet okoli te dal pametno rešiti.

AKTIVNA KULTURNA SEKCIJA

Kulturna sekcija pri Društvu upokojencev Jezersko se trudi, da ostaja aktivna, da s kulturnimi prispevki sodeluje v prireditvah v domačem kraju. Dne 29. junija smo članice sekcije sodelovale v kulturnem programu na tradicionalni proslavi na Jezerskem vrhu. Ljudske pevke so zapele tri ljudske pesmi, recitatorke pa izvedle štiri recitacije. Pevke smo sodelovale tudi z dvema pesmima septembra, ko je naša občina praznovala občinski praznik. Skupina jezerskih upokojencev se je udeležila srečanja gorenjskih upokojencev v Snoviku 19. septembra.

MESEC AVGUST

Avgusta pa smo si tudi upokojenci privoščili »dopust«. Nekajkrat smo ga popestrili s popoldanskim pohodom na Jezero, kjer se je ob sredah pripravljala jezerska specialiteta – masovnik. Odlično ga je pripravljala Milan Milošič, kar se vidi tudi s fotografije. Z veseljem smo prisluhnili njegovim napotkom in namigom.

SPODBUDNO V PRIHODNOST

Posebno moram pohvaliti naše prostoferje, ki so nam starejšim v veliko pomoč. Veseli nas tudi, da se število

članov našega društva povečuje, kar je za prihodnost društva spodbudno. Hvala našemu predsedniku, ki se trudi, da društvo lepo deluje.

DigiModrejši

#digiSI

brezplačno 10-urno osnovno ali napredno neformalno izobraževanje na področju digitalnih kompetenc za leti 2024 in 2025

Osnovni tečaj	Napredni tečaj
Kje? Medgeneracijski center Jezersko, Zg. Jezersko 57, 4206 Zg. jezersko Kdaj? PONEDELJEK, 4. 11. 2024 od 9.00 do 11.15 TOREK, 5. 11. 2024 od 9.00 do 10.30 SREDA, 6. 11. 2024 od 9.00 do 10.30 ČETRTEK, 7. 11. 2024 od 9.00 do 11.15	Kje? Medgeneracijski center Jezersko, Zg. Jezersko 57, 4206 Zg. jezersko Kdaj? PONEDELJEK, 13. 1. 2025 od 9.00 do 11.15 TOREK, 14. 1. 2025 od 9.00 do 10.30 SREDA, 15. 1. 2025 od 9.00 do 10.30 ČETRTEK, 16. 1. 2025 od 9.00 do 11.15

INFORMACIJE IN VPIS DO ZASEDBE MEST:

informator@luniverza.si

04 280 48 00

Za odrasle prebivalce Republike Slovenije

Za otroke z rakom

Sredi septembra je na dobrodelnem teku drugo leto zapored srce utripalo za otroke z izkušnjo raka.

ANA JAGODIČ DOLŽAN

»Naš tek ni športna dirka, pač pa izražamo tri vrednote, ki mi veliko pomenijo: ljubezen do narave, ljubezen do gibanja oziroma športa in občutek solidarnosti – da ne živimo eden poleg drugega, ampak da poskušamo živeti drug z drugim, da si pomagamo, kadar si lahko, še posebej ranljivim skupinam.« Tako je Miran Štular, pobudnik dobrodelnega teka Jezersko, nagovoril tekače, njihove spremljevalce, predstavnike Inštituta Zlata pentljica in druge, ki so se sredi sredi septembra, mednarodnega meseca ozaveščanja o otroškem raku, zbrali pri lovskem domu. »Pravi gorniki pravijo: vreme zmeraj je, samo pravilno se moraš obleči,« je krepil voljo udeležencev dogodka glede na to, da je deževalo in da so bile temperature nizke.

Na tekaško progo, dolgo skoraj 13 kilometrov z okoli 700 metri višinske razlike, se je podalo 69 tekačev, med njimi Jože Gašperlin. »Lani sem za tek izvedel en dan po tem, ko se je zgodil. Označil sem si datum in letos ni bilo razloga, da ne bi prišel. Gre za močno dobrodelno noto, poleg tega je na Jezerskem lepo, ne glede na vreme.«

Udeleženci drugega dobrodelnega teka Jezersko / Foto: Tina Dokl

Organizacijo dobrodelnega dogodka je pozdravil tudi župan Andrej Karničar: »Vesel sem, da se je Miran odločil za to. Ljudje pridejo za plemenit namen; kaj je lepšega kot vdeti srčne ljudi na startu in lepote narave.«

Prijava za tek, ki je vodil v dolini Ravenske in Makekove Kočne, je oddalo okoli sto ljudi. »Nekateri so se prijavili zato, da so donirali za Inštitut Zlata pentljica,« je povedal Štular, vesel dobrega odziva. »Dogodek dokazuje širjenje solidarnosti in zavesti o ranljivi skupini, ki si zasluži našo pozornost,« je dejal.

V Sloveniji za rakom zbolijo od 70 do 80

otrok in mladostnikov letno. Inštitut Zlata pentljica ob druženju in medsebojni pomoči mladih z rakom ter ozaveščanju o bolezni opozarja na težave in stiske, ki jih prinese zdravljenje, išče načine, kako jih premagati, in se tako povezuje tudi z drugimi skupinami in organizacijami, ki se ukvarjajo z ranljivimi skupinami. Na dobrodelnem dogodku na Jezerskem so bili poleg direktorja inštituta prisotni še nekateri drugi predstavniki, v lovskem domu pa so se zbrali tudi otroci, ki so na likovni delavnici ustvarjali amulete z dobrimi željami za sovrstnike z rakom.

Drugi dobrodelni tek

MIRAN ŠTULAR

Dobrodelnost in solidarnost imata v Sloveniji izjemno močne korenine. To smo dokazali v številnih akcijah od zbiranja finančne pomoči za različne ranljive skupine do neposredne pomoči z delom na prizadetih področjih, ki so jih prizadele naravne ujme. Vsekakor znamo prisluhniti stiski soljudi in priskočiti na pomoč. Da to drži tudi na Jezerskem, sem se med drugim lahko prepričal z organiziranjem dveh dobrodelnih tekov za otroke z rakom. Pri organizaciji prireditve je sodelovalo tudi veliko zagnanih prostovoljcev in kar nekaj donatorjev. Kljub temu da je

glavni cilj dogodka ozaveščanje o raku otrok, pa tudi zbrana finančna sredstva niso zanemarljiva. In ko je govora o denarju, se vedno zastavi vprašanje, kam gredo zbrana sredstva. Prijave tekačev so potekale na spletni strani, nakazila startnine pa so se po linku stekala na račun Katrinega sklada. Katrin sklad je sklad za štipendije in žepnine otrokom in mladim, ki so v otroštvu zboleli za rakom in po bolezni nadaljujejo redno šolanje. Temelje za ustanovitev sklada je postavil bivši predsednik Borut Pahor z dobrodelno dražbo svoje katrce. Družina Fratar iz Koroške je poskrbela, da so sklad nadgradili in v šolskem letu 2023/24 že razpisali prve štipendi-

je na vseh ravneh šolanja. Pomembni donatorji so tudi Lions Slovenija, ki z donacijami želijo dvigniti vrednost teh štipendij na nivo Zoisove štipendije. Za štipendijo se lahko prijavijo kandidati, ki izpolnjujejo razpisne pogoje iz pravilnika o dodelitvi štipendije. Vsa sredstva, ki so jih posamezniki darovali na dan prireditve, pa smo v kuverti predali Inštitutu Zlata pentljica. Več informacij o Inštitutu Zlata pentljica in tudi o Katrinem skladu si lahko najdete na spletni strani <https://zlatapentljica.si>. Vsem, ki ste kakor koli podprli dobrodelno tekaško prireditev za otroke z rakom, se v imenu organizatorjev najlepše zahvaljujem.

Strokovna ekskurzija PGD Jezersko

BOŠTJAN TEPINA, PGD JEZERSKO, FOTO: MARKO MEŠKO

Tudi letošnje leto smo se pisana družina gasilk in gasilcev PGD Jezersko v začetku septembra podala na strokovno ekskurzijo. Letošnji cilj je bila nam malo manj znana Severna Primorska. Pot nas je vodila skozi Kranjsko Goro, kjer smo imeli krajši postanek, nato pa smo prestopili v Italijo ter čez prelaz Predel prišli nazaj v Slovenijo. Šofer avtobusa je vrtil volan in že smo bili v Bovcu.

Strokovni del ekskurzije smo imeli pri kolegih gasilcih PGD Bovec, ki so prostovoljna gasilska enota širšega pomena 4. kategorije. Seznanili smo se z njihovo opremo, tehniko ter področjem delovanja. Hitro smo ugotovili, da imajo v Bovcu zelo veliko področje delovanja, so pa prav tako kot mi ob naravnih nesrečah hitro odrezani od sveta.

Gasilska počitniška delavnica

Tudi letos smo gasilci pripravili gasilsko počitniško delavnico. Pred gasilskim domom se je na toplo petkovo jutro zbralo kar nekaj otrok, od najmlajših pa do malo starejših. Skupaj smo se odpravili v kamp za jezero, kjer smo gasilci pripravili pravi otroški gasilski oviratlon. Otroci so se preizkusili v metanju vrečk na štrbunk, premagovanju zadimljenega tunela, premagovanju ovir, nošenju vedra z nosili in še in še. Kljub temu da je bila delavnica v dopoldanskih urah, je bilo sonce že močno in so vodne igre otrokom na obraze narisale smeh in veselje, ki ga niso mogli skriti. Pred odhodom nazaj pred gasilski dom smo se v več skupinah pomerili še v vlečenju vrvi, kjer smo morali mentorji skoraj priznati poraz. Kot vsako leto smo poskrbeli, da so si otroci ob zaključku delavnice povrnili moči z ravno prav hladnim sladoledom. Organizatorji počitniške delavnice se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so pomagali pri sami izvedbi delavnice. Se vidimo prihodnje leto! **Mentorji PGD Jezersko, foto: arhiv PGD Jezersko**

Gasilska počitniška delavnica / Foto: arhiv PGD Jezersko

Za podrobno predstavitev sodobne tehnike ter novourejenega doma zraven letališča v Bovcu se jim prav lepo zahvaljujemo. Dan smo nadaljevali po dolini reke Soče proti Tolminu. Malo pred samim Tolminom je prijeten kamp Gabrje, kje smo imeli kosilo ter sproščujoči del ekskurzije s kopanjem v reki Soči, ki pa že ni bila več pretirano topla. V večernih urah smo se skozi Baško Grapo čez Podbrdo vrnili nazaj na Gorenjsko stran ter pozno zvečer prispeli na Jezersko.

Hvala vsem udeležencem ter Občini Jezersko, ki s sredstvi podpira strokovno ekskurzijo.

NAD TEŽAVE S PROSTATO NA NARAVEN NAČIN
dopolnjena izdaja

Priručnik z nasveti o prehrani in prehranskih dopolnilih za zdrave prostate

Željeleži, naravne opazila in naravna zdravila, ki vam bodo na pomoč pri zdravljenju prostate

cangura

Zdravljenje simptomov bolezni prostate namesto odpravljanja vzrokov za njen nastanek ima lahko krute posledice, vključno z obsojenostjo na plenice in impotenco do konca življenja. Avtor v priročniku predstavlja učinkovito alternativo operacijam prostate in terapijam z zdravili.

170 strani, mehka vezava. Redna cena knjige je 19,90 EUR, če jo kupite na Gorenjskem glasu je cena

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Nazorjeva ulica 1 v Kranju, jo naročite po tel. št.: 04/201 42 41 ali na narocnine@g-glas.si.

Če želite, da vam jo pošljemo po pošti, se poštnina zaračuna po ceniku Pošte Slovenije.

10 EUR

* poštnina

Gorenjski Glas
www.gorenjskiglas.si

Pregled poletne turistične sezone 2024

EKIPA TIC-A JEZERSKO

Pisarna Turistično informacijskega centra (TIC) Jezersko je svoja vrata v novo poletno turistično sezono odprla že v mesecu maju, ko je bila za obiskovalce odprta le ob koncih tedna, od junija do konca avgusta pa smo bili obiskovalcem na voljo vse dni v tednu. Septembra je pisarna ostala odprta vse dni v tednu s skrajšanim delovnim časom. Ves čas pa smo bili na voljo tudi po telefonu in elektronski pošti.

OBISK TIC-A IN ZASEDENOST NASTANITEV

Skupaj je pisarno TIC-a do konca septembra obiskalo približno 1560 obiskovalcev, kar je 25 odstotkov več kot lansko sezono. Prodaja artiklov se je v primerjavi z lanskim letom povečala za 30 odstotkov.

Med obiskovalci naše pisarne je bilo to sezono največ slovenskih gostov, med tujci pa so prednjačili Nemci, Nizozemci, Francozi, Čehi in Belgijci, imeli pa smo tudi nekaj obiskovalcev iz Velike Britanije, Združenih držav Amerike in Italije.

Obiskovalci so pri nas večinoma iskali promocijske materiale, zemljevide ter spominke. Glede informacij je bilo največ vprašanj povezanih s sprehajalnimi, pohodniškimi in kolesarskimi potmi, kulinarčno ponudbo in dogodki na Jezerskem.

Od maja do konca septembra je bilo na Jezerskem ustvarjenih približno 28 tisoč nočitev. Za primerjavo – v enakem obdobju lani je bilo ustvarjenih 24 tisoč nočitev.

PESTRO POLETNO DOGAJANJE

Medgeneracijski center je to sezono gostil kar tri zanimive razstave. Najprej je v njem gostovala razstava Vojna za samostojno Slovenijo, ki jo je pripravilo Policijsko veteransko društvo Sever Gorenjska. To je nasledila razstava Vse, kar je lepo avtoric Mije Murovec, Marte Miklavčič, Mateje Karničar Šenk in Monike Jähne. Fotografska razstava Pogled skozi objektiv v divji živalski svet na Jezerskem in v okolici pa je bila najprej na voljo za ogled na prostem, in sicer v okolici Planšarskega jezera, v začetku septembra pa se je preselila v Medgeneracijski center Jezersko, kjer je bila na voljo za ogled do konca meseca.

Med obiskovalci Jezerskega je največ Slovencev, med tujci pa prednjačijo Nemci, Nizozemci, Francozi, Čehi in Belgijci.

/ Foto: Primož Šenk

Ovčarski bal je bil ponovno dobro obiskan. / Foto: Tina Dokl

Računovodske in knjigovodske storitve
Poslovno in davčno svetovanje

Mlakarjeva ulica 76, 4208 Šenčur
Tel.: 04/279 10 00, faks: 04/279 10 30, www.sconto.si

POGREBNIK d.o.o., DVORJE 13, CERKLJE NA GORENJSKEM

POGREBNIK ~ 041 624 685

Tudi člani Turističnega društva Jezersko so se spet potrudili in pripravili pestro poletno dogajanje – Jezersko štorijo. V naboru dogodkov, ki so se odvijali v juliju in avgustu, je vsak obiskovalec našel nekaj zase.

Ob torkih smo organizirali voden sprehod po naravnih in kulturnih znamenitostih Jezerskega, sredini dopoldnevi so bili namenjeni pohodu s soljenjem ovc v Češki koči ter pokušino masunjeka v popoldanskem času, ob četrtnih smo z vodenimi pohodi pogledali v preteklost Jezerskega skozi sakralno dediščino, ob popoldnevih pa se je na Šenkovi domačiji odvijal prikaz predelave volne. KUD Jezersko je ob petkih pripravil igro Jezerske štorije, ki se je odvijala na dveh lokacijah, in sicer v Jenkovi kasarni ali Županovem kotu.

Zadnji letošnji etnološko obarvani večer, Jezersko štorijo, je gostil Županov kot konec avgusta. Gledalcev ni manjkalo. / Foto: Alenka Brun

Pestro poletno dogajanje smo začinili še z več posamičnimi dogodki: KUD Jezersko je organiziral koncert ter dve filmski projekciji. V okviru letošnjih dogodkov je potekala tudi predstavitev knjige Osrčje tradicije: Jezerski mojstri in običaji. V skladu z željo po zmanjševanju prometa v dolini Ravenske Kočne je Občina Jezersko ob koncih tedna vzpostavila tudi brezplačni izvenlinijski kombi.

OVČARSKI BAL

Tako kot vsako leto smo tudi letos z velikim pričakovanjem čakali na že 64. Ovčarski bal, najstarejšo etnografsko prireditev na Slovenskem. Ovčarski bal je tudi letos tradicionalno potekal drugo nedeljo v avgustu pri Gostišču ob Planšarskem jezeru. Ob lepem poletnem dnevu se je nabralo veliko število obiskovalcev in razstavljalcev. Ovčarski bal smo odprli z nastopom domačega Ansambla Jutro ter domače folklorne skupine, nastopile so tudi ljudske pevke Drumlce. Sledil je tradicionalni prigon ovc v dolino, igra ter prikaz predelave volne. Za veselo glasbo v popoldanskih urah je letos poskrbel Ansambel Petra Finka.

ZIMSKA SEZONA BO VSAK ČAS TU

Čeprav se je poletna turistična sezona komaj dobro končala, smo že začeli priprave na zimsko sezono. Poleg aktivnosti na digitalnih kanalih načrtujemo tudi številne druge promocijske aktivnosti. Da pa bo v naši dolini živahno tudi v hladnejšem delu leta, bodo poskrbeli tudi v Parku Jezersko, svojo ponudbo bodo nadgradili s prvim zimskim tubing parkom v Sloveniji.

Na mestu starega bo zraslo novo

ALENKA BRUN, FOTO: MARKO MEŠKO

Gostišče ob Planšarskem jezeru bo dobilo novo podobo. Aleš Petek je vesel, da so dela končno stekla, zaključili pa naj bi jih do začetka poletja prihodnjega leta, tako da upa, da jim uspe in bodo odprli. »Odvisno tudi od tega, kakšna bo zima,« se še dopolni.

Na mestu sedaj že nekdanjega gostišča je nekoč stala žaga, ki pa so jo kasneje v 70. letih preuredili v gostinski objekt. Milan Milošič je bil eden prvih gostincev v njem in gostinska tradicija se je ohranila.

Slednji je v času nedavnega rušenja z nostalgijo opazoval stavbo, ki je izginjala. »Veliko se je nabralo spominov v teh časih ... Ampak nimaš kaj, tako je, čas je svoje naredil,« se je strinjal. Novo gostišče bo malce večje od sedanjega, imelo bo tudi sedem sob. Povečali bodo klet, razširili sanitarije, predvsem pa bo imelo tudi eno večjo sobo za zaključene družbe. Tudi terasa bo, a sobe so bistvenega pomena, ker bo gostišče lahko potem delovalo jeseni in spomladi bistveno boljše. Veliko bo stekla, lesa, streha bo lesena, iz domačega jezerskega macesna. Gostišče bo sodobno, a z videzom primerno vpeto v okolico ob Planšarskem jezeru.

sp·avto
 prodaja • odkup • prepis vozil • rent a car
 SP AVTO, d. o. o., Zg. Bela 76, Preddvor
 info@spavto.si
 www.spavto.si
 Sebastjan Prestor
 GSM: 041 614 466
 TEL., FAX: 059 950 288

LESNA BIOMASA

izdelava lesnih sekancev	transport biomase
prodaja lesnih sekancev	urejanje lokacij po sečnji
odkup lesnih sekancev	zbiranje in odkup vejevja

ODKUP CELULOZNEGA IN POŠKODOVANEGA LESA ZA IZDELAVO SEKANCEV

031 / 652 - 608

Najvisokogorska planinska koča je Češka koča

V deseti akciji Naj planinska koča, ki jo je v sodelovanju s Siol.net izvedla Planinska zveza Slovenije, so ljubitelji hribov in gora izglasovali najboljši. Naziv naj planinska koča 2024 je pripadel Koči na Žavcarjevem vrhu (PD Maribor Matica), naziv naj visokogorska planinska koča 2024 pa Češki koči na Spodnjih Ravneh (PD Jezersko).

ALENKA BRUN

Češka koča na Spodnjih Ravneh je najstarejša planinska koča v Sloveniji, ki se je ohranila v prvotni zunanji podobi in notranjim karakterjem. »Priznanje gre tako dolgoletni izkušeni oskrbnici Karmen Klaura kot celotni družini Karničar, ki že cele generacije skrbi za to kočo. Hkrati pa je tudi potrditev dobrega dela gorniške vasi Jezersko,« je med drugim povedal strokovni sodelavec Planinske zveze Slovenije Dušan Prašnikar.

Uspeha je bila vesela tudi predsednica Planinskega društva Jezersko Anja Karničar, ki je poudarila, da so letos res prepustili izbor planincem, zato jih je naziv malce presenetil. »Češka koča se velikokrat pojavlja kot vzorčni primer planinske koče v Sloveniji, tako s fotografijo kot silhueto, in morda je že v nezavednem podoba Češke koče kot podoba 'the' planinske koče. Ekipa se je res dobro odrezala, Karmen pa je gonilo, ki pritegne ljudi. Čestitke!«

»Lepo priznanje – ne le zame, ampak za vso ekipo. Ne vem, od kod mi sreča, da delam s samo mladino. Druga generacija se je že poslovila, študentke in študentje, ki so se zaposlili, tretja se uvaja. Ostajamo v stiku in prihajajo nazaj. Glede tega

Oskrbnica Karmen Klaura je vesela, da ima v ekipi mlade ljudi. / Foto: osebni arhiv

imam res sanjsko srečo! Če je vzdušje v koči v redu, potem se tudi gost dobro počuti,« gre verjeti besedam oskrbnice Karmen Klaura, ki letos zaznamuje deseto oskrbniško leto v kosu na priljubljeni koči nad Jezerskim: »Češka koča je posebna zato, ker je ostala takšna, kot je bila. V njej se počutiš domače! Letos nas je obiskalo zares veliko tujcev, ob koncih tedna dosti Slovencev, sicer pa verjetno več tujcev, veliko tistih, ki osvajajo vrhove na Slovenski planinski poti. Od takšnih, ki gredo od koče do koče, je res

nekaj posebnega slišati, kako dobro se počutijo pri nas. Rezervirajo si za en dan, pa ostanejo dva ali tri, ker jim je všeč domač kruh, dobra hrana, ker se dobro počutijo. Ob tem se super počutiš in to je največja pohvala!« K priljubljenosti Češke koče prispeva tudi dejstvo, da dober glas o okusni domači hrani seže v deveto vas – tudi znotraj mednarodne mreže Gorniške vasi, ki jo poganja načelo Manj je več. Šele zadnji dve leti imajo v koči hladilnik, zato so primorani, da ponudijo klasično hribovsko hrano. Vseeno jedi ni malo. Karmen Klaura pravi, da vse delajo samo: »Pečemo zavitke in kruh, ki sem ga letos pekla tudi po dva- do trikrat na dan. Sami kuhamo marmelado, uporabljamo lokalne sestavine in res ponujamo domačo hrano, tudi domače jogurte in sire z Jezerskega. To je tisto, k čemur smo se zavezali kot gorniška vas; vse, kar se kuha, je tu narejeno.«

V deseti sezoni akcije Naj planinska koča, ki je potekala med 29. majem in 11. septembrom 2024, so sodelujoči lahko izbirali med 147 slovenskimi planinskimi kočami. Od tega jih 27 sodi v kategorijo visokogorskih planinskih koč, 120 pa v kategorijo planinskih koč na nižjeležečih predelih. V glasovanju je bilo oddanih 13.900 glasov, glasovalo pa je več kot 4.700 uporabnikov.

Češka koča, ki bo naslednje leto praznovala 125 let, je najvidnejši pomnik odličnega češko-slovenskega sodelovanja. / Foto: Tina Dokl

Poletne priprave na Norveškem

V začetku avgusta sem s svojimi reprezentančnimi kolegi odšel na letošnji mednarodni mladinski kamp v Sjusjøenu.

LOVRENC KARNIČAR, BESEDILO IN FOTOGRAFIJA

Po uri vožnje iz Trondheima prideš v Sjusjøen, pravi raj za vsakega tekača. Celotno območje je po norveških standardih spremenjeno v športni center na najvišji ravni. Predvsem je bilo zanimivo bivanje v pristnih norveških hišah. Vendar na te enotedenske priprave nisem odšel le kot turist, ampak tudi kot profesionalni tekač na smučeh. Dva izredno naporna treninga na dan in trening tekme so bile okus intenzivnosti, s kakršno trenirajo vodilni narodi v teku na smučeh. Če primerjam svojo formo z najboljšimi tekači na svetu moje starosti, sem primerljiv v nekaterih disciplinah, vendar moram vsesplošno formo še stopnjevati do zime. Trening kamp je imel tudi socialno funkcijo, saj smo se tekaške »elite« različnih narodnosti med sabo dobro spoznale. Izkušnje in načini drugih držav so tako spremenili tudi moj načrt treninga. Po končanih pripravah smo se vrnili v Slovenijo, kjer sem preostanek poletja večinoma treniral v domačem okolju. Same priprave se izvajajo letno, tako da se jih po vseh možnostih udeležim tudi prihodnje leto.

Uspešni na tekmah

Da jezerski kegljači na asfaltu delajo dobro, se kaže skozi vse boljše rezultate in pri udeležbi na pomembnejših tekmah. Konec septembra je bila tekma v kegljanju na asfaltu v Slovenj Gradcu. Med osmimi slovenskimi in avstrijskimi ekipami je prvo mesto zasedla mešana ekipa z Jezerskega in Slovenj Gradca v postavi: Helena Plaznik, Marinka Perič (obe Jezersko), Sabina Jančič Dobnik in Živa Smolnikar, drugo mesto pa ekipa Jezerskega v postavi: Žiga Petek, Tilen Tičar, Sara Čekon in Nejc Petek. Junija pa je v Šentjanžu pri Dravogradu potekalo evropsko prvenstvo v kegljanju na asfaltu – met na daljavo. Jezerjani so se odlično odrezali. Tretje mesto je pri U16 osvojil Nejc Petek, pri U19 je bil Žiga Petek drugi in U19 se je ekipno uvrstila na drugo mesto – Tilen Tičar, Nejc Petek, Maj Novak in Žiga Petek. Tudi letos bodo Jezersko kegljači zastopali na državnem prvenstvu, na Europa cup v Brunici in Champion ligi v Celovcu; slovensko državo pa na svetovnem članskem in mladinskem prvenstvu v Kapfenbergu.

Alenka Brun

Vabljeni v kegljaške vrste

Vabimo nove člane, da se nam pridružite na naših treningih kegljanja na asfaltu ob sredah in nedeljah od 18. ure na športnem igrišču. Otroci in mladina od 12. leta starosti dalje pa vabljeni ob torkih ob 18. uri. Dodatne informacije 041 762 636.

Aleš Petek

Jernej – Nejc Zaplotnik, slovenski alpinist, 15. april 1952, Kranj, † 24. april 1983, Himalaja.

Jernej – Nejc Zaplotnik je že v srednji šoli začel pisati Alpinistični dnevnik, v katerem boste občutili njegovo neizmerno ljubezen do narave. Poln je hudomušnih prilog, citatov znanih alpinistov, še neobjavljenih fotografij in ilustracij Jožeta Trobca.

19⁹⁰
EUR

+ poština

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Nazorjeva ulica 1 v Kranju, jo naročite po tel. št.: 04/201 42 41 ali na narocnine@g-glas.si.

Če želite, da vam jo pošljemo po pošti, se poština zaračuna po ceniku Pošte Slovenije.

Gorenjski Glas
www.gorenjskiglas.si

Gorenjski glas v vsak dom na Gorenjskem

14 dni brezplačnega časopisa

Akcija 14 dni brezplačnega časopisa je namenjena vsem, ki Gorenjskega glasa še ne poznate ali ga kupujete v prosti prodaji. Podatke za dostavo pošljite na narocnine@g-glas.si ali pokličite 051/682 217. Po preteku 14-dnevnega obdobja vam časopisa ne bomo več pošiljali, vas bomo pa poklicali, povprašali za mnenje in predstavili pogoje za naročnino.

Pridružite se naši veliki družini naročnikov, ne bo vam žal!

V akciji ne morejo sodelovati obstoječi naročniki in tisti, ki živijo na istem naslovu kot naročnik. Prav tako ne morejo sodelovati tisti, ki so obdobje brezplačne naročnine v zadnjem letu že izkoristili.

Gorenjski Glas
www.gorenjskiglas.si

Gorenjski glas je najbolj bran regionalni časopis v Sloveniji.

Gozdno
gospodarstvo

Bled

POSEK, SPRAVILO in ODKUP LESA

Smo zanesljiv in močan partner lastniku gozdov po celotni Sloveniji. Letno odkupimo preko 600.000 m³ lesa. Odkupujemo vse vrste gozdnih sortimentov. Nudimo vam tudi možnost poseka in spravila vašega lesa.

Za vse dodatne informacije v zvezi z odkupom lesa in gospodarjenjem v vašem gozdu se obrnite na našega ODKUPOVALCA:

ZAGOTAVLJAMO VAM:

- najvišje možne cene lesa
- hitro in zanesljivo plačilo
- točno izmero
- pošten odnos
- hitro odzivnost
- takojšen odvoz lesa

Blaž Mihovec

Mobi: **070 897 817**

E-pošta: blaz.mihovec@ggbled.si

Gozdno gospodarstvo Bled d.o.o., Ljubljanska cesta 19, 4260 Bled, Slovenija Tel: (04) 575 00 00 www.ggbled.si

OČESNA ORDINACIJA IN OPTIKA CERKLJE

KDAJ NA PREGLED OČI IN VIDA?

Opažate slabši vid na daljavo, bližino ali oboje? Se vam blešči ob nočni vožnji? Imate pogoste glavobole, občutek peska v očeh? Imate kakršne koli druge težave z očmi? Je od zadnjega pregleda oči minilo več kot dve leti? **DA**, čas je za pregled oči in vida.

☎ **064 198 171**

📍 **Trg Davorina Jenka 10, Cerklje**

www.o-o.si

BREZPLAČEN PREGLED VIDA

Naše poslanstvo je skrb za vaše oči in dober vid. V naših moderno opremljenih ambulantah vam nudimo brezplačne preglede, brez čakalnih vrst.

30%
Off

30 % POPUSTA

V mesecu oktobru so vsi korekcijski okvirji znižani za kar **30 %**. Velja za vse okvirje, tudi vrhunske blagovne znamke, kot so: Tom Ford, Celine, Silhouette in druge.

249 €

SAMO 249 €

Neverjetna ponudba, komplet okvir in en par progresivnih stekel, za samo **249 €**. Prihranite kar 200 €. Komplet zajema kvaliteten okvir in en par progresivnih stekel z antirefleksnim nanosom.

• popusti se ne seštevajo, brezplačen pregled velja ob nakupu očal, ponudba velja za označen okvir in netanjšana progresivna stekla